
Sprawozdanie z czynności administracyjnych : Zebrania Ogólne, Zarząd, Komisja Rewizyjna, Rada pracowni naukowych i Biuro

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 10, 65-86

1917

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III.

Sprawozdanie z czynności administracyjnych.

Zebrania Ogólne, Zarząd, Komisja Rewizyjna, Rada pracowni naukowych i Biuro.

W okresie sprawozdawczym urząd Prezesa Towarzystwa Naukowego piastował p. Bronisław Chlebowski, Wice-Prezesa p. Leon Kryński, Sekretarza p. Marjan Jakowski, Skarbnika p. Feliks Kucharzewski, Redaktora wydawnictw p. Jan Tur i zastępcy sekretarza p. Władysław Górczyński.

Na Zebraniu Ogólnem w dniu 18-ym listopada r. b. na miejsce pp. Józefa Brudzińskiego i Alfonsa Parczewskiego na następne trzecie (1918 — 1920) do Zarządu wybrani zostali pp.: Ignacy Koschembahr-Łyskowski i Kazimierz Stolyhwo.

Do Komisji Rewizyjnej na rok 1917-ty, jak zaznaczono w „Roczniku IX“, na Zebraniu Ogólnem w dniu 19-ym listopada 1916 r. powołani zostali: pp. Bolesław Danielewicz, Franciszek Giedroyc, Henryk Radziszewski i Alfred Sokołowski. Wobec zrzeczenia się mandatu przez p. Henryka Radziszewskiego, na Zebraniu Ogólnem w dniu 14 stycznia r. b. na jego i wakujące miejsce wybrani zostali pp. Józef Wierusz-Kowalski i Mikołaj Rejchman. Na Zebraniu Ogólnem w dniu 18 listopada r. b. wszyscy 5-ciu powołani zostali ponownie i na rok 1918-ty.

W okresie sprawozdawczym zmarli członkowie: Wydziału I-go Mirosław-Zbigniew Kryński, Wydziału II-go Ignacy-Tadeusz Baranowski, Władysław Biegański, Edward Bogusławski, Karol Dunin i Wydziału III-go Józef Brudziński, Józef Nusbaum-Hilarowicz, Marjan Ra-

ciborski i Marjan Smoluchowski. (Życiorysy tych zmarłych członków umieszczono na końcu sprawozdania).

Z powodu dziesięciolecia Towarzystwa, na Zebraniu Ogólnem w dniu 18-go listopada, wybrani zostali na członków honorowych pp.: Oswald Balzer, Franciszek Chłapowski, Benedykt Dybowski, Emil Godlewski (starszy), Władysław Holewiński i Bolesław Ulanowski.

Na członków rzeczywistych Towarzystwa powołano w okresie sprawozdawczym: do Wydziału I-go p. Mirosława-Zbigniewa Kryńskiego (17. VI) i do Wydziału III-go pp. Bolesława Dębińskiego (22. IV), Stefana Mazurkiewicza (17. VI), Józefa Morozewicza (22. IV) i Marjana Smoluchowskiego (17. VI).

Oswald Balzer urodził się 23 stycznia 1858 roku w Chodorowie w Galicji wschodniej. Studja uniwersyteckie odbywał 1878—1881 we Lwowie pod kierownictwem Liskiego; w Krakowie 1881—1883 (doktorat 1883) pod kierownictwem Bobrzyńskiego i Szujskiego. W Berlinie jeden rok (1884) pod kierownictwem profesorów Brunnera, Bresslau'a, Brücknera, Droysena, Hirschius'a i Schmollera. Habilitował się we Lwowie w r. 1885. W roku 1887 został profesorem nadzwyczajnym, w 1888 r. członkiem korespondentem Akademji Umiejętności, w 1890 r. profesorem zwyczajnym, w 1891 r. dyrektorem kraj. archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i redaktorem „Kwartalnika historycznego“, w 1894 r. mianowany członkiem Towarzystwa archeologicznego w Moskwie, w 1898 r. członkiem honorowym Muzeum narodowego w Rapperswilu, tudzież Towarzystwa prawników czeskich Všehrd w Pradze, w 1899 r. członkiem czynnym zakrajowym Akademji Umiejętności w Pradze, w 1900 r. członkiem czynnym Akademji Umiejętności w Krakowie, w 1901 r. członkiem król. czeskiego Towarzystwa naukowego w Pradze, w 1904 r. członkiem Towarzystwa historii i starożytności rosyjskich w Moskwie, tudzież członkiem honorowym Kasy literackiej w Warszawie, w 1908 r. mianowany został członkiem państwowej Rady archiwalnej w Wiedniu, w 1909 roku członkiem korespondentem Akademji Umiejętności w Petersburgu, oraz członkiem honorowym Towarzystwa heraldycznego we Lwowie, w r. 1903 Wydział filozoficzny Uniwersytetu lwowskiego obdarzył go zaszczytem doktora filozofji *honoris causa*, tęż samą godność ofiarował mu w r. 1909 Wydział filozoficzny Uniwersytetu czeskiego w Pradze. Prócz tego piastował prof. Balzer od roku 1900—1904 godność wiceprezesa Towarzystwa historycznego we Lwowie, a od r. 1901 jest wiceprezesem Towarzystwa dla popierania naki polskiej we Lwowie.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Strzeleccy“ (powiastka) w Opiekunie lwowskim 1873 r. 2) „Kłopoty panicza“ (komedia) w Towarzystwie lwowskim 1876 r. 3) Przekład wierszem pieśni Homerowej „Iljady“ pieśń I, w albumie młodzieży dla Kraszewskiego. 4) Przekład wierszem pieśni Homerowej „Iljady“ pieśń VI w Tygodniku lwowskim r. 1876 i urywek z pieśni XIX w Przeglądzie akademickim 1881 r. 5) „Konkurenci panny Eudoxyi“ (komedia) 1878 r. 6) Kancelarje i akta grodzkie w XVIII w., Lwów 1882 r. 7) „O prawnej i bezprawnej ucieczce zbrodniarzów“ według Statutów Kazimierza Wielkiego, w Rozpr. Akademii Umiej., wyd. hist.-fil., t. XLI, 1883 r. 8) „Henrici Sbignei de Gora tractatulus contra cruciferos“, w Monum. Polonia IV. Lwów 1884 r. 9) Oratio contra cruciferos a. 1464 (tamże) Lwów, 1884 r. 10) „Rachunki domowe Zygmunta Augusta z r. 1549“, Przewod. nauk. i liter. 1884 r. 11) „Początek sądów kapturowych“ (Ate-neum) 1885 r. 12) „Geneza trybunału koronnego“. Studium z dziejów sądownictwa polsk. wieku XVI, w Warszawie 1886 r. 13) „O obecnym stanie nauki prywatnej prawa polskiego i jej potrzebach“. Lwów 1887 r. 14) „W sprawie słownika wyrazów prawa Polskiego“. Gazeta Sądowa. Warszawa, 1887 r. 15) „Laudum Cracoviense“. Przew. nauk i liter. 1888 r. 16) „Słowo o przekładach polskich statutów średniowiecznych, zwłaszcza o kodeksie Dzikowskim przekład taki zawierającym“. Lwów 1888. 17) „Uwagi o prawie zwyczajowem i ustawniczem w Polsce“. Kwart. histor. 1888 r. 18) „Studja nad prawem polskim“. Poznań 1889 r. Rzecz zbiorowa, w której prócz kilku dawniejszych rozpraw przedrukowanych, pojawiła się też nowa rozprawa p. t. „Henryk z Góry i jego traktat przeciw Krzyżakom“. 19) „Księga Kryminalna Sanocka“. Przew. nauk i liter. 1890 r. 20) „Urywek nieznanego promptuasza praw Mikołaja Chwatkovskiego“. Przew. nauk i liter. 1890 r. 21) „W obronie historjografji naszej“. Lwów 1890 r. 22) „W sprawie wydania zbioru ustaw polskich średniowiecznych“. W Pam. II-go zjazdu histor. polskich. 1890 r. 23) „Corpus juris Polonici medii aevi“. Lwów 1891 r. 24) „Reformy społeczne i polityczne Konstytucji 3-go maja“. Kraków, 1891 r. 25) „Regestr złoczyńców grodu Sanockiego 1554—1638“. Lwów, 1891 r. 26) „Średniowieczne prawa mazowieckiego pomniki“ z rękopisu petersburskiego w Archiwum komisji prawniczej Akademii Umiejętności w Krakowie, t. V, str. 191—309. Także w osobnej odbitce. Kraków, 1895. 8-o, str. 119. 27) „Genealogja Piastów“, wydanie Akademii Umiejętności. Kraków, 1895. 4-o, str. XV i 575. (Dzieło uwieńczone w r. 1896 przez Akademię Umiejętności nagrodą konkursową im. Barczewskiego). 28) „Przemówienie wstępne przy otwarciu nowego roku szkolnego 1895/6 w Uniwersytecie lwowskim“. Lwów 1896. 8-o, str. 29. 29) „Adolf Pawiński“,

zarys działalności naukowej. Ateneum 1897, zeszyt styczniowy. 30) „O następstwie tronu w Polsce“, studja historyczno-prawne. Część pierwsza: Sprawa następstwa po Kazimierzu Wielkim na tle Piastowskiego prawa dziedziczenia. Odbitka z rozpraw Akademii Umiejętności. Kraków 1897. 8-o, str. 151. 31) „Offenes Schreiben an der Dr. Theodor Mommsen. Profesor an der Universität Berlin“. Lwów 1897, 8-o, str. 16. 32) „List otwarty do D-ra Teodora Mommsena, profesora Uniwersytetu berlińskiego“. Lwów 1897, 8-o, str. 28. 33) „Otevřeny list D-ru Theodoru Mommsenovi“, przekład Pawła Papačka. Praga, 1898, 8-o str. 13. 34) „Rewizja teorji o pierwotnem osadnictwie w Polsce“, odbitka z Kwartalnika historycznego z r. 1898. Lwów, 1898, 8-o, str. 47. 35) „Historja ustroju Austrii w zarysie“, wyd. I. Lwów, 1899. 8-o, str. XVIII i 597; wyd. II poprawione i skrócone. Lwów, 1908, 8-o, str. XVII i 512. 36) „O zadrudze słowiańskiej“, uwagi i polemika. Kwart. Hist. XII, zesz. 2 i os. Lwów 1899, 8-o, str. 74. 37) „Historja porównawcza praw słowiańskich; główne kierunki rozwoju nauki i jej istotne zadanie“. Studja nad historją prawa polskiego, t. I, zesz. 5 i os. Lwów, 1900, 8-o, str. 64. 38) „Reforma seminarjów prawnych w Uniwersytetach austriackich“. Czasopismo prawnicze i ekonomiczne, rocz. I i os. Kraków, 1900, 8-o, s. 17. 39) „Sejm mazowiecki pod rządem koronnym 1526—1540“. Księga pamiątkowa Uniwersytetu Lwowskiego ku uczczeniu 500-go jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego, i os. Lwów, 1900, 4-to, str. 33. 40) „W sprawie sankcji Statutu mazowieckiego pierwszego z roku 1532“. Rozpr. Akad. Umiej. Wydz. histor.-filoz., t. 40 i os. Kraków, 1900, 8-o, str. 94. 41) „W sprawie założenia Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie“. Kwart. hist. XIV, zesz. 3 i os. Lwów, 1900, 8-o, str. 9. 42) „Antoni Zygmunt Helcel 1808—1870“. Album biograficzne zasłużonych Polaków i Polek, t. II i ost. Warszawa, 1902, fol. str. 253—265. 43) „Przyczynki do historji źródeł prawa polskiego“. Rozpr. Akad. Umiej. Wyd. histor.-filoz. t. 46 i os. Kraków, 1903, 8-o, str. 151. 44) „Kultura duchowa“. Przemówienie przy uroczystym akcie promocji na doktora filozofji honoris causa. Lwów, 1903, 8-o, str. 15. 45) „W sprawie założenia bibliotek publicznych w ważniejszych miastach prowincjonalnych“. Lwów, 1903, 8-o, str. 10; toż, w nieco zmienionej formie w piśmie zbiorowem „Myśl“. Warszawa, 1905. 46) „O Morskie Oko“, wywód praw polskich przed sądem polubownym w Gradcu. Przew. nauk. i liter. 1904 i 1905 i os. Lwów, 1906, 8-o str. 254, z planem sytuacyjnym. 47) „Historja ustroju Polski“, przegląd wykładów uniwersyteckich, w Sprawozd. Wydz. hist.-filoz. Akad. Umiej. za październik 1905 i os. Kraków, 1905, 8-o, str. 34. 48) „Verfassungsgeschichte Polens“. Uebesicht der an der Universität. Lemberg abgehalten Vorlesungen, Extrait du Bulletin

de l'Academie des sciences de Cracovie, Décembre 1905, s. 97—137. (przekład niemiecki poprzedniej pracy). 49) „Obecny stan i potrzeby nauki prawa polskiego ze względu na historję jego wieku XVI“. Referat wygłoszony na zjeździe Rejowskim w Krakowie. Gaz. Lwow. 1906, m. 155—161. 50) „Rękojemstwo w prawie polskiem“, z powodu książki d-ra P. Dąbkowskiego. Przegląd prawa i administr. 1906, s. 81—115. 51) „Z powodu nowego zarysu historii ustroju Polski“ (St. Kutrzeby). Kwart. Hist. 1906. s. 1—57 i 397—441. 52) „Corpus iuris Polonici“. Sect. I, vol. III, annos 1506 — 1522 continens. Cracovie, 1906, 4-o, s. LXII + 796. 53) Къ исторіи общественно-государственнаго строя Польши, переводъ съ польскаго Н. В. Ястребова. Petersburg, 1908, 8-o, s. XII i 252, przekład artykułów z kwart. historycz. 1906 i 1907 (O ustroju Polski), ułożonych przez autora w porządek alfabetyczny. 54) „Państwo polskie w pierwszym siedemdziesięcioleciu XIV i XVI wieku“. Kwart. histor. 1907, str. 193—291. 55) „Professor Pieńkowski i Statuty litewskie“. Słowo Polskie, 1907, № 234 i 235. 56) „O kilku kwestjach spornych z historii ustroju Polski“. Kwart. Hist. 1907, s. 1—58. 57) „Niższe warstwy rycerstwa polskiego w statutach Kazimierza W.“, odbitka z Sbornika po Sławianowiedzeniu III. Petersburg, 1909, 4 o, str. 23. 58) „Sądownictwo ormiańskie w średniowiecznym Lwowie“. Lwów, 1909, str. 187. 59) „Corpus iuris Polonici“, t. IV, zesz. I. Kraków, 1910, s. 1—272. 60) „Chronologja najstarszych kształtów wsi słowiańskiej polskiej“. Kwart. Hist. 1910, s. 386—433. 61) „Jeszcze o punktach spornych pisowni polskiej“. Lwów, 1910, s. 102. 62) „Statut ormiański w zatwierdzeniu Zygmunta I-go z roku 1519“. Lwów, 1910, str. 289. 63) „Znaczenie Grunwaldu“. Mowa na uroczystości grunwaldzkiej we Lwowie. Słowo Polskie 1910 z 1-go lipca. 64) „Z zagadnień ustrojowych“. Lwów, 1915. i 65) „Historja skarbcza i archiwum koronnego“. Lwów, 1917.

Franciszek Chłapowski, syn Stanisława i Henrjety z Morawskich-Chłapowskich, ur. 17 września 1846 roku w Czerwonej wsi pow. Kościańskim, oddany został w r. 1858 do szkół w Metz, potem do Poznania. W roku 1866 złożywszy tamże egzamin dojrzałości, zapisał się na medycynę w Berlinie; w lipcu 1870 otrzymał stopień doktorski, zobowiązawszy się napisać dyzertację po ukończonej kampanji francuskiej, w której pełnił obowiązki lekarza na froncie i w szpitalu.

Następnie pracował pod prof. Heidenheimem w fizjologii w Wrocławiu aż do czasu kiedy osiadł w Królewskiej Hucie naprzód, a potem w Bytomiu na Górnym Szlązku, razem 3 lata. Następnie osiadł w Berlinie, zostawszy posłem do sejmu pruskiego, którym był od r. 1876—82; od r. 1879 studjował dalej w Wrocławiu, 1882 r. zaczął praktykę lekarską w Kissingen, a zimę spędzał

od r. 1883 w Poznaniu. Tu obok praktyki lekarskiej zajął się zbiór-
kami przyrodniczymi w Muzeum Tow. Przyj. Nauk i mimo czę-
stych wyjazdów nie przestał pełnić przyjętego tego obowiązku.

Przytem był z dobrej woli długi czas przewodniczącym wy-
działu przyrodniczego, czem jeszcze jest teraz, a przez kilka lat
był równocześnie prezesem wydziału lekarskiego. Należał do za-
łożycieli „Nowin lekarskich“ i redagował je krótki czas.

Po wybuchu wojny obecnej przestał jeździć regularnie do
Kissingen, pracował w początku w lazaretach rezerwowych po za
Poznaniem, w ostatnich latach coraz więcej absorbowała go praca
w muzeum przyrodniczem, zwłaszcza od kiedy temu oddziałowi
w gmachu Tow. Przyj. Nauk uchwalilo nazwę Franciszka Chła-
powskiego, a wkrótce potem z inicjatywy kilku członków ży-
czliwych gromadziły się składki na fundusz tego imienia ku
utrzymaniu i podnoszeniu zbiorów przyrodniczych w Muzeum
Mielżyńskich. Od tego też czasu zmniejszyła się czynność lite-
racka w dziedzinie lekarskiej. Coraz więcej oddawać się musiał
pomnażaniu różnych działów przyrodoznawstwa. Tej jego czyn-
ności zawdzięcza on że jest obecnie członkiem honorowym nie
tylko wszystkich prawie towarzystw lekarskich polskich ale i na-
ukowych, prócz Akademii Umiejętn., w której od dawna jest człon-
kiem Komisji fizjograficznej.

Ogłosił drugiem następujące prace: 1) „O niemocie“. Roz-
prawa doktorska, 1870. 2) „O stosunku nauk przyrodniczych do
innych nauk“. Wykład w Berlinie w r. 1872. 3) „O współdziałaniu
Faradaya w przeobrażaniu nowoczesnem niektórych pojęć
w fizyce“. Wykład w Berlinie w r. 1872. 4) „O wykładach popu-
larnych na polu nauk przyrodniczych“. Wykład w Tow. akad.
w Berlinie w r. 1872. 5) „Hygiena rzemiosł“. *Katolik*, 1875.
6) „Hysteroepilepsja, wyleczona sugestją“. *Now. Lek.*, I, 123.
7) „O rozpoznawaniu chorób żołądka“. *Now. Lek.*, I, 267. 8) „Li-
sty z Kissingen“, *loc. cit.*, 363, 413, 468. 9) „Wspomnienie po-
święcone Tytusowi Chałubińskiemu“, *loc. cit.*, I, 587. 10) „O roz-
poznawaniu niektórych zbroczeń w położeniu jelit i o zapobieganiu
ich skutków“. I, 592, *loc. cit.* 11) „Gruźlica bydłęca, a rzeźactwo
żydowskie“, *loc. cit.*, II, 105, 163. 12) „Przypadek zajścia śmiertel-
nego po małej dawce salolu“, *loc. cit.*, II, 169. 13) „O choro-
bie Basedowa“, *loc. cit.*, 349, 401. 14) „Teologiczne znaczenie
zmian patologicznych, występujących w gruźlicy“, *loc. cit.*, III, 123.
15) „O nasieniotoku i jego leczeniu“, III, 234, 297, *loc. cit.*
16) „Słówko o homeopatji“, *loc. cit.*, 365. 17) Izydor Kopernicki
i Adrjan Baraniecki“, *loc. cit.*, III, 554. 18) „O zielonym i mo-
dłym moczu“, *loc. cit.*, IV, 13. 19) „Różnolite znaczenie znaków
Romberga“, *loc. cit.*, V, 124, 194. 20) „Patogeneza wrzodu żołąd-
kowego“, *loc. cit.*, V, 590. 21) „O zawrocie“, *loc. cit.*, VI, 55.

- 22) „Choroba Stockes-Adama“, loc. cit., VI, 117, 169, 221.
23) „O sprawie opieki nad obłąkanymi“, loc. cit., VI, 259.
24) „Herman Helmholtz“, loc. cit., VI, 511. 25) „Sen Yoga fakirów indyjskich“, loc. cit., VII, 120. 26) „O enteroptozie“, loc. cit., IX, 271. 27) „Carcinoma pancreatis“, loc. cit. X, 75. 28) „O arteriosklerozie“, loc. cit., XI, 177. 29) „Początki czasopiśmiennictwa lekarskiego w Polsce“, loc. cit., XII, 286. 30) „Pomoc zoologii w rozpoznawaniu niektórych nagminnych chorób i zapobieganiu im“, loc. cit., XV, 236. 31) „Sztuczne oddychanie jako środek nasenny przy objawie Cheyne-Stockes“, loc. cit., XV, 288. 32) „Dwie nowe metody, mające życie przedłużyć“, loc. cit., XIX, 346. 33) „O djecie bez soli kuchennej“, loc. cit., XX, 218. 34) „O dysenterji pelzakowej“, loc. cit., XXI, 89. 35) „Znaczenie łykania powietrza“, loc. cit., XXIV, 12. 36) „Korespondencja filozoficzna między Józefem Morawskim a Józefem Gołuchowskim“. Rocznik Tow. Przyj. Nauk., XXXII, 1. 37) „Marja z Skirmuntów Twardowska“, loc. cit., XXXIV, 317. 38) „O stosunku Cieszkowskiego do nauk przyrodniczych“. Tom XXI, 335. 39) „O znachodzeniu kilku gatunków słoniu w niżu północno-niemieckim i polskim“, loc. cit., tom XXX, 109. 40) „Podróż kapitana B. Grąbczewskiego w środkowej Azji“, loc. cit., tom XVIII, 21. 41) „Pogląd na trzydziestoletnią działalność wydziału przyrodniczego T. P. N.“, loc. cit., tom XVI, 799. 42) „Fizjografja W. Ks. Poznańskiego“, loc. cit., tom XIX, 547. 43) „Ząb mastodonta“, loc. cit., tom XXI, 1. 44) Zbiory przyrodnicze Tow. Przyj. Nauk, tom XXIV, 227. Osobno wyszedł Przewodnik po tych zbiorach p. t. „Zbiory przyrodnicze T. P. N.“, wydanie I, 1909, wydanie II, 1913. 45) „Życie i zbiory Oktawjusza Radoszkowskiego“, loc. cit., tom XXVI, 115. 46) „Życie i prace ks. J. Rogalińskiego“, loc. cit., tom XXVII i XXXI. 47) „Przeobrażenia w teorjach ewolucyjnych“. Przegl. Powsz., Kraków, 1887. 48) Zbiór pseudolistów w Poznaniu“. Kosmos XXXIV, Lwów, 1909. 49) „Pseudolitken in den Kiesgneben in der umgegen der Posen“. Zeitschrift für Naturwissenschaft, 1909, Posen. 50) „O zdrojach mineralnych i uzdrowiskach w Polsce“, 1909. 51) W Akademji Umiejętości w Krakowie: „2 przypadki wrodzonego braku kończyn górnych w Polsce“, 1910. 52) „O powstawaniu i łagodzeniu napadów stenokardji“. Odb. z prac zjazdu neurologów w Warszawie, 1910. 53) W Tow. Nauk. Warszaw.: „3-ci przypadek wrodzonego braku kończyn górnych“. Sprawozd. z posiedz. T. N. Warszaw., 1911. Rocz. IV. 54) Kilka prac w „Veröffentlichungen der balm Geseltsch. in Berlin, 1914.“ 55) Między innymi i praca o tej treści, co powyższa przedrukowana w r. 1914 w Zentralbl. für Herz und Gefaesskrankheiten.

Nadto pisał artykuły w „Gaz. Lek.“, „Przegl. Lekar.“, „Ty-

godniku Lekarskim“ we Lwowie, w „Centralblatt für Herz u. Gefaesskrankheiten“, „Balneol“, „Zeitschrift“, Zeitschrift der Gesellschaft für Kunst u. Wissenschaften in Posen“, kreślił nekrologi (Wł. Dzieduszycki, Folkierski, Heintze, Lubomeski, Ludw. Natanson, Filip Skoraczewski, Stanowski, Szafarkiewicz, Antoni Waga, Nencki), i wygłaszał odczyty z dziedziny higieny, djetetyki, profylaktyki, prostytucji, alkoholizmu.

Bolesław Dębiński urodził się w roku 1868 w gub. mieście Siedlcach. Gimnazjum ukończył tamże w roku 1886. Od roku 1886 do 1889 studjował nauki przyrodnicze w Uniwersytecie Petersburskim. W roku 1889 zaczął uczyć się na medycynę w Uniwersytecie Warszawskim, lecz w roku 1891 studja przerwał i wyjechał do Paryża, gdzie w roku 1893 wstąpił na Wydział lekarski i ukończył go w roku 1899. W tymże roku ogłosił rozprawę na stopień doktora medycyny pod tytułem: „Recherches sur le role des leucocytes dans la tuberculose expérimentale“, (praca doświadczalna z prac. prof. Grancher'a). Od roku 1899 do 1903 pracował w Instytucie Pasteur'a w oddziałach prof. Roux i Borrel'a, jak również w zakładzie anatomo-patologicznym fakultetu lekarskiego pod kierunkiem prof. Gombault. Jednocześnie uczył się na kliniki prof. Grancher'a, Marfan'a, Faisans'a, Barth'a i innych. W r. 1905 powrócił do Warszawy i w r. 1906 złożył egzamin państwowy lekarski w Kazaniu. W roku 1906 pracował w zakładzie anatomo-patologicznym Uniwersytetu Warszawskiego pod kierunkiem prof. Przewoskiego i Dmochowskiego. Od roku 1906 do 1914 pracował w oddziale d-ra A. Sokołowskiego w szpitalu św. Ducha, jak również w pracowni chemiczno-bakterjologicznej szpitali warszawskich, przy tymże szpitalu oraz w pracowni Towarzystwa Lekarskiego. W roku 1914 i 1915 pełnił obowiązki ordynatora w szpitalu św. Ducha i prowadził oddział podczas nieobecności klinik. W lutym 1916 r. został mianowany z konkursu ordynatorem chorób wewnętrznych w szpitalu Przemienienia Pańskiego. Członkiem Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego jest od roku 1906, współwłaścicielem Gazety Lekarskiej od roku 1907.

Ogłosił drukiem następujące prace: A) *Prace doświadczone*: 1) „Recherches sur la phagocytose chez le cabaye sain et tuberculeux a l'égard du bac. tuberculeux“. Thèse de doctorat Paris 1899. 2) „La phagocytose chez le pigeon a l'égard du bacille tuberculeux aviare et humain“. Annales de l'Institut Pasteur 1899. Now. Lek. 1900. 3) „Przyczynę do sprawy powstania gruźelka“. Przeg. Lek., 1900 r. 4) „O możliwości uodpornienia królików przeciwko martwym prątkom gruźlicy“. Gaz. Lek. 1904. „Sur l'accoutumance des lapins aux doses mortelles de cadavres de bac. tuberculeux“. Société de Biologie 1903. 5) „Contribucion a l'étude de la sensibilisatrice de bacilles tuberculeux“. Société de Biologie

1904. „Przyczynek do badań nad substancją uczulającą laseczniki gruźlicze“. *Gazeta Lekarska* 1905. 6) „O bakterjolizie laseczników rzekomogruźliczych“. *Gaz. Lek.* 1907. „Ueber die Bakteriolyse der säurefesten Bacillen“. *Zeitschrift für Tuberkulose* 1907. 7) „Stwardnienie płuca włókniste doświadczalne“, *Gaz. Lek.* 1916. B) *Referaty zbiorowe*: 8) „O jadach komórkowych“. *Nowiny Lekarskie* 1901. 9) „O odporności“. *Gaz. Lek.* 1902. 10) „O szczepieniu ochronnem przeciwko gruźlicy“. *Gaz. Lek.* 1907. 11) „Rola laseczników gruźliczych rozmaitych typów w patologji i sposoby ich odróżnienia“. *Gazeta Lek.* 1912. 12) „Ziarenka Mucha i ich znaczenie w djaagnostyce gruźlicy“. *Gaz. Lek.* 1911. 13) „Kwestja zakażenia mieszanego w gruźlicy w świetle badań najnowszych“. *Gazeta Lekarska* 1906. C) *Podręcznik-Monografia*. 14) „Djaagnostyka gruźlicy. Metody laboratoryjne badania gruźlicy“. Warszawa, 1912, str. 125. Przełożona na rosyjski 1914. Praca nagrodzona na konkursie im. A. Sokołowskiego 1913. D) *Prace Kliniczne*. 15) „Badania kliniczne nad surowicą przeciwgruźliczą Marmorka“, (wspólnie z A. Sokołowskim). „*Klin. Untersuchungen über das antituberk. serum von Mormarek*“. *Zeitschrift für Tuberkulose* 1908. 16) „W sprawie odczynu ocznego Calmette'a u gruźliczych“. *Gaz. Lek.* 1907. „Ueber die Ophthalm. reaktion bei den Tuberculosen“. *Zeitschrift für Tuberculose* 1909. 17) „Znaczenie kliniczne odczynu Calmette'a“. *Gaz. Lek.* 1908. „Ueber die klin. Bedeutung der Calmetteschen Reaktion“. *Zeitschrift für Tuberculose* 1909. 18) „Wartość terapeutyczna tuberkuliny i wskazówki do jej stosowania“. *Gazeta Lekarska* 1913. Wspólnie z S. Tuzem. 19) „Próby odróżnienia gruźlicy czynnej od nieczynnej za pomocą odczynów tuberkulinowych z określeniem miana tuberkuliny“. *Gaz. Lek.* 1913. 20) „Parę uwag w sprawach stosowania odmy sztucznej piersiowej u chorych dotkniętych gruźlicą płucną“. *Gaz. Lek.* 1912. 21) „Znaczenie odmy sztucznej piersiowej w leczeniu gruźlicy płucnej“. Praca nagrodzona na konkursie imienia Helbicha w roku 1915. Odczyt kliniczny (wydawnictwo *Gazety Lekarskiej*). 22) „Rola Przychodni w ruchu przeciwgruźliczym i ich rozwój w Królestwie Polskiem“. *Gaz. Lek.* 1914. 23) „Opieka nad chorymi gruźliczymi“. *Zdrowie* 1908, i 24) Wspólnie z prof. Przewoskim „Przypadek zwyrodnienia torbielowego nerek“. *Pamiętnik Tow. Lekarskiego Warszawskiego*, 1912 r.

Benedykt Dybowski-Nałęcz urodził się 29 kwietnia 1835 r. w Adamczynie gub. Mińskiej. Po skończeniu gimnazjum w Mińsku udał się na wydział lekarski dorpacki w r. 1853. W r. 1857 przeniósł się do wszechnicy wrocławskiej, a po roku do berlińskiej, gdzie w r. 1860 po obronieniu rozprawy „*Commentationus de parthenogenesi specimen*“ został doktorem medycyny. Powróciwszy do Dorpatu otrzymał tamże w roku 1862 potwierdzenie dyplomu

po przedstawieniu rozprawy: „Versuch einer Monographie der Cypronoiden“ etc., a w grudniu tegoż roku powołano go do b. Szkoły Głównej Warszawskiej na profesora adjunkta zoologii i paleontologii. W marcu 1864 r. wyjechał do Syberji. W latach 1866/67 czynił poszukiwania zoologiczne w Darasuniu na stoku wschodn. gór Jabłonnych, później udał się na południe Bajkału do Kultuku i tam przez 3 lata zajmował się badaniem samego jeziora oraz okolic jego. W tymże czasie odbył też podróż po Amurze i Ussuri i dostał się aż do wybrzeży japońskich. W roku 1870 zwiedził okolice Akszy nad Ononem oraz przebywał w starym Curuchajtju nad Argunją. Jesień, zimę i wiosnę lat 1873/4 przepędził nad ujściem Ussuri do Amuru, w 1875 r. bawił w Mandzurji, a następny spędził znów w Kałtuku. W 1877 r. wrócił do kraju. W r. 1878 przyjął posadę lekarza w Petropawłowsku na Kamczatce, w r. 1882 powołany na profesora zoologii do Lwowa.

Spis prac p. Dybowskiego będzie podany w „Roczniku“ XI.

Emil Godlewski (starszy) urodził się w r. 1847 we wsi Krasocinie gub. Kieleckiej, uczęszczał do gimnazjum w Kielcach potem w Warszawie, gdzie w r. 1869 ukończył Szkołę Główną ze stopniem magistra nauk przyrodniczych. Dla dalszych studjów pojechał do Würzburga i Jeny; w uniwersytecie jenajskim otrzymał dyplom doktorski w r. 1872, a w następnym habilitował się na docenta botaniki w Krakowie. Przeniósłszy się do Lwowa od roku 1874—75 wykładał botanikę i zoologję, jako nauczyciel pomocniczy w tamtejszej politechnice, a od r. 1877 botanikę, jako docent uniwersytetu. Następnie mianowany został profesorem botaniki w Szkole Rolniczej w Dublanach, po założeniu zaś przy Uniwersytecie Jagiellońskim Studium rolniczego, został dyrektorem tego wydziału. Jest członkiem Akademji Umiejętności w Krakowie i Académie des Sciences w Paryżu, oraz wielu Towarzystw naukowych.

Uzupełnienie niniejszego życiorysu i spis prac p. E. Godlewskiego będą podane w „Roczniku“ XI.

Władysław Holewiński, członek założyciel Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, urodził się 19 września 1834 roku w Białej podlaskiej, ukończył gimnazjum w Lublinie w r. 1853 a wydział prawny Uniwersytetu Petersburskiego w r. 1857 ze stopniem naukowym Kandydata praw; w tymże Uniwersytecie otrzymał stopień Magistra 1861 r. a następnie — Doktora prawa cywilnego. Powołany na profesora zwyczajnego prawa cywilnego w szkole Głównej Warszawskiej 1862 r., następnie w Uniwersytecie Warszawskim zajmował tę katedrę po rok 1897. W r. 1900 otrzymał doktorat prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego *honoris causa*. Jednocześnie w sądownictwie Królestwa Polskiego zajmował stanowiska: Podprokuratora Trybunału Cywilnego w Warszawie w r. 1861; dyr. kanc. i członka komisji rząd. sprawiedliwości 1863— 1876; Prezesa

departamentu cywilnego Izby Sądowej Warszawskiej 1876—1897, obok tego od roku 1882 był członkiem petersburskiej komisji redakcyjnej projektu kodeksu cywilnego dla Cesarstwa.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Ostatnia Zmiana w procedurze cywilnej francuskiej.“ Biblioteka Warszawska z roku 1859. t. III. 2) „O stosunkach majątkowych między małżonkami w razie niezawarcia umowy przedślubnej“. Petersburg 1861. 3) „Projekt ustawy postępowania sądowego karnego według systemu akusacyjnego“. Warszawa 1862 r. (wyd. rząd.). 4) „O zobowiązaniach podług Kodeksu Napoleona“. Wykład tytułu III i IV księgi trzeciej. Warszawa 1875 r. 5) „Kartka z najnowszych dziejów Kodeksu Napoleona“. Przegląd literacki prawny i ekonom. dod. do Kraju za rok 1887.—6) „Różnice zasadnicze pomiędzy hipoteką pruską, austriacką, francuską i polską“. Gazeta Sąd. r. 1888 № 29 Warszawa, i 7) „Przedawnienie a hipoteka“. Gazeta Sąd. r. 1893, № jubileuszowy.

Mirosław Zbigniew Przegonia-Kryński urodził się 21 października 1886 r. w Warszawie. Po ukończeniu gimnazjum wstąpił na wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie studjował językoznawstwo ogólne i słowiańskie głównie pod kierunkiem profesorów Rozwadowskiego, Łosia, Nitscha i Mańkowskiego, następnie słuchał wykładów w uniwersytecie Wiedeńskim prof. Jagića, Vondráka i Rešetara i w Uniwersytecie Lwowskim. Stopień D-ra filozofii otrzymał w uniwersytecie Jagiellońskim.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Przegonia—Przegonia. W obronie praw fałszywej tradycji w heraldyce“. Lwów, 1912, 8-o 7. 2) „Starosłowiańskie pręgynja“. Dodatek do Indogarn. Torschung. XXI. 197 w „Pracach filologicznych“, 1909, t. VII. 218—231. 3) „Przewiska ludowe na Mazowszu z w. XV“. (Z papierów po A. Pawińskim I, w pracach filolog. t. 8. 4) „Roty przysięg Checińskie“. (Z papierów po A. Pawińskim, II.) Prace filolog. t. 8. 5) „Zabytki jęz. staropolskiego“, zeszyt I i II, 1909—11 (trzeci w druku) 6—7) „Rozbiory i Sprawozdania w Pracach filologicznych“ t. VII 2, i VIII 2. 8) W nowem wydaniu „Gramatyki szkolnej jęz. polskiego“ prof. Ad. Ant. Kryńskiego, opracował wiadomości wstępne, dział etymologii i składni (1913). 9) „Historja Aleksandra“, według tekstu z 1510 r. 10) 1. Wielkoruskie $V \underline{u} V \Rightarrow V. V.$ 11) 2. Wygłosowe— $g. \Rightarrow X.$ 12) „Końcówka go dopełniacza deklinacji zaimkowej“. Sprawozd. T. N. W. Czerwiec 1914. 13) „Rozwój terytorjalny jęz. polskiego“ czytane na posiedzeniu 9. XII. 1914. Wydziału I. T. N. W. 14) „Metoda charakterystyki dialektów“ i 15) „O stanowisku Nauki Polskiej“ (w Myśli polskiej, t. I, z. 2. 1915).

Stefan Mazurkiewicz urodził się w Warszawie d. 25 września 1888 r. Do szkół średnich uczęszczał w Warszawie i w Kra-

kowe. Nauki matematyczne studjował w uniwersytetach: Krakowskim, Monachijskim, Getyngeskim i Lwowskim. Stopień doktorski pozyskał w uniwersytecie Lwowskim w r. 1913. Wykłada analizę wyższą w Uniwersytecie Warszawskim. Jest członkiem Koła Matematyczno-Fizycznego i Towarzystwa Psychologicznego w Warszawie oraz Towarzystwa Circolo Matematico w Palermo.

Ogłosił drukiem następujące prace: A) *Z teorii mnogości*.

1) Sur la théorie des ensembles. Comptes Rendus de l'Académie des Viennes, t. b. 21; 1910. 2) Contribution à la théorie des ensembles. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie, 1913. 3) „O punktach wielokrotnych krzywych, wypełniających obszar płaski“. Prace matematyczno-fizyczne, t. XXVI, 1913. 4) „Przykład zbioru domkniętego punktu kształtnego, mającego punkty wspólne z każdą prostą przecinającą pewien obszar zamknięty“. Prace matematyczno-fizyczne, t. XXVII, 1915. 5) „O arytmetyzacji continuów“ I, 6) „O arytmetyzacji continuów“ II, w Sprawozdaniach Warsz. Tow. Nauk., VI, 1913. 7) „O pewnej mnogości płaskiej“. Spraw. Tow. Nauk. Warsz., VII, 1914. 8) Łącznie z W. Sierpińskim: „Sur un ensemble superposable avec chacune de ses deux parties“. Comptes-Rendus de l'Académie des Sciences, CLVIII, 1914. B) *Z teorii funkcji zmiennej rzeczywistej*: 9) „O odwracaniu funkcji klasy pierwszej“. Czasopismo „Wektor“ 1913.

10) „O związku między istnieniem granicy $\lim_{Dx=0} \frac{D^3 f(x)}{D x^3}$ a ciągłością funkcji“. Prace mat.-fiz., t. XXVI, 1914. 11) „O związku

między istnieniem granicy $\lim_{Dx=0} \frac{D^n f(x)}{D x^n}$ a ciągłością funkcji $f(x)$ “.

Prace matem.-fiz., t. XXVII, 1916. 12) „Konstrukcje funkcji różniczkowalnych, mającej wszędzie gęsty zbiór przedziałów $f(x)$ “.

Prace matem.-fizyczne, t. XXVII, 1916. C) *Z teorii szeregów*.

13) „O szeregach nieskończonych kształtu $\sum_{n=0}^{\infty} a_n u_n$ “.

Czasopismo „Wektor“ 1915. 14) „O sumowalności szeregów kształtu

$\sum_{n=0}^{\infty} a_n u_n$ “.

Sprawozdanie Warszawskiego Tow. Nauk. VIII, 1916.

D) *Z teorii równań całkowych*. 15) „O wyznaczniku Fredholma“, I, 16) „O wyznaczniku Fredholma“, II, w Sprawozdaniach Tow. Nauk. Warszaw., VIII, 1916. E) *Z rachunku prawdopodobieństwa*. 17) „Przyczynek do teorii błędów“. Czasopismo „Wektor“, 1916. 18) „O pewnym sposobie ponumerowania liczb wymiernych“. Czasopismo „Wektor“, 1916. 19) „O pewnej klasyfikacji punktów leżących na kontynuach dowolnych“. Prace matemat.-fizycz., t. XXVIII. 20) O pewnej pochodnej uogólnio-

nej“. *Prace matem.-fizycz.*, t. XXVIII, i 21) „O szeregach potęgowych i trygonometrycznych niesumowalnych“. *Prace matematyczno-fizyczne*, t. XXVIII.

Józef Marjan Morozewicz urodził się dnia 27 marca 1865 r. we wsi Rzędziany gub. Łomżyńskiej. Gimnazjum klasyczne ukończył w Łomży w roku 1884. W tymże roku rozpoczął studia uniwersyteckie w Warszawie na wydziale fizyko-matematycznym. W roku 1889 uzyskał stopień kandydata nauk przyrodniczych, zarazem medal złoty za rozprawę zatytułowaną: „Opis mikroskopowo-petrograficzny skał wybuchowych wołyńskich i granitów tatrzańskich“. Od roku 1889 do 1893 pozostawał przy katedrze mineralogii uniwersytetu Warszawskiego w charakterze stypendysty ministerjalnego, przygotowującego się do zawodu profesorskiego. W ciągu tego czasu złożył egzaminy na stopień magistra mineralogii i geognozji i był trzykrotnie delegowany przez uniwersytet na studia geologiczne w Tatry i na Śląsk austryjacki. W r. 1893 został mianowany kustoszem Gabinetu Mineralogicznego w Warszawie. W r. 1894 brał udział w zjeździe międzynarodowym geologów w Zurychu, jako delegat uniwersytetu. W roku 1895 towarzyszył akademikowi Czernyszowowi w wyprawie naukowej na Nową Ziemię. W r. 1896 prowadził z polecenia komitetu geologicznego w Petersburgu studia geologiczne pomiędzy Ekaterynburgiem a Czelabą. W styczniu roku 1897 przyznał mu Uniwersytet Warszawski stopień magistra mineralogii i geognozji za rozprawę pod tytułem: „Studia doświadczalne nad tworzeniem się minerałów w magmie“. W tymże roku powołany na stanowisko geologa w Petersburskim Komitecie geologicznym pełnił przyjęte obowiązki do roku 1904. Terenem badań naukowych był w roku 1897 Ural, w r. 1898 powiat Marjupolski, w r. 1899—Berdiański, w 1901—1902—Aleksandrowski i Taganrowski, w r. 1900—Góra Magnitnaja w południowym Uralu, w r. 1903—wyspy komandorskie. W r. 1901 był delegowany przez ministerjum do Niemiec i do Austrii w celu zapoznania się z urządzeniami laboratoryjnymi i nowszymi metodami badań optycznych, szczególnie F. Beckego w Wiedniu. W Szwecji i Norwegji studjował pokłady kruszcowe. W dniu 13 maja 1902 r. został członkiem-korespondentem Akademji Umiejętności w Krakowie, w roku zaś 1904 zwyczajnym profesorem mineralogii i kierownikiem Zakładu Mineralogicznego Wszechnicy Jagiellońskiej.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Chemiczna analiza wody i mułu wulkanu błotnego z Emkale“ (po ros. *Spraw. Warsz. Uniwer.*), 1887. 2) „Opis mikroskopowo-petrograficzny niektórych skał wybuchowych wołyńskich i granitów tatrzańskich“. *Pamiętnik Fizjograficzny*, t. IX, 1889. Str. 1—30. 2 tabl. kol. i mapa. 3) „Przyczynki do petrografji Galicji i Śląska“. *Pamięt. Fizjogr.*

- t. X. 1890. 4) „O kryształach izobutyloglykolu“, (po ros. Spraw. Tow. Przyr. Warszaw.) 5) „Mikroskopowo-chemiczne badanie produktów rozkładu granitu z gub. kijowskiej“. Tamże. 6) „Przyczynki do geologii Tatr“. Tamże. 7) „O anderynie z Krościenka w Galicji“. Tamże. 8) „Konstytucja chemiczna ortoklazów w skałach“. Tamże, 1891. 9) „Rozmieszczenie granitów, gnejsów i łupków krystalicznych w Tatrach“. Pam. Fizjogr., t. XI, 157, str. 6. 10) „O wolastonicie, jako produkcie odszklenia w żuźlach fabrycznych“, (po ros. P. Tow. B. Przyr., Warszawa). 11) „O działaniu pary wodnej na szkła naturalne i sztuczne“. Tamże. (R. Poc. nat. Varsovie III. № 7, (1891) Ref. № 7, 1894. II. 223). 12) „Metody mikroskopowo-optyczne na polu mineralogji i petrografji“. Wszechświat, 1892. 13) „O syntezy minerałów i skał“. Wszechświat. 14) Ueber die Synthese der Minerale der Hanun Gruppe“. Neues Jahrbuch für Mineralogie, 1892, t. 2, str. 139—141. 15) Petrographisch-synthetische Mittheilungen“. Tamże 1893, t. 2, str. 42—51. 16) „Przyczynki do petrografji Wołynia“, (po ros. Spraw. Uniw. Warsz.), 1893, str. 1—171, 2 tabl. i mapa. 17) „O wpływie procesów górotwórczych na konstytucję skał i minerałów“. Wszechświat, 1894. 18) „O korundzie“. Wszechświat, 1894. № 27 i 28, str. 417—422 i 438—444. 19) „Przyczynki do petrografji Tatr“. Tamże. 20) „Sztuczny korund“. Tamże. 21) „Polski przekład mineralogji prof. C. Petersa“. 22) Künstliche Darstellungen v. Spinell und Korund aus Lerkatschmelzen“. Zeitschrift für Kristallographie und Mineralogie, 1895, t. 24, str. 4. 24) „Sprawozdanie z ekspedycji naukowej do Nowej Ziemi“, (po ros. P. Tow. B. przyr. Warszawa). 24) „Z dalekiej północy“. Wszechświat, 1896 r. 25) „Doświadczenia nad tworzeniem się minerałów w magmie“. (po ros.). Rozprawa na stopień magistra mineralogji, petrografji i geognozji, 1897, str. 1—246, 10 tablic i 2 rys. w tekście. 26) Badania geologiczne drogi żelaznej Ekaterynbursko-Czelabińskiej“, (po ros. i franc.). Bul. du Comité géologique de St. Petersburg. 27) „O budowie petrograficznej płyty granitowej Marjampola“. (po ros. i franc.). Tamże. 28) „Badania geologiczne w powiecie Marjupola“. Tamże. 29) „Badania geologiczne w obwodzie Berdiańskim“. Tamże. 30) „Przekład polski mineralogji prof. Tschermaka. Uzupełniony i wstępem historycznym opatrzoney“. Warszawa, 1900, str. 1—702. 3 tablice. 31) „Spostrzeżenia geologiczne w obwodach Aleksandrowska i Taganrogu“ (po ros. i franc.). Bol. Com. Geol. St. Petersburg 1901. 32) „Sprawozdanie z misji zagranicznej“. Tamże. 33) „Góra Magnitnaja“ (po ros. i franc.). Mémoires du Comité Géologique St. Petersburg. Vol. 18. № 1. 1901, str. 1—104, 4 rys. w teks., 6 tabl. i mapa. 34) „Badania chemiczne nad łupkiem diorytowym Lenftenberga“. (po ros.). Записки Импер. Минералогическаго Общества, t. 40, zeszyt I, 1902 r.,

str. 113—128. Petersburg. 35) „Mariupolit, ein extremes Glied der Eläolithsyenite“. Tschermaks Min. Peter. Mitth. t. 21. 1902, str. 9. 36) „O niebieskim mineralie z okolicy Troicka“. (po ros.). Rozpr. Tow. Miner. w Petersburgu. 37) „Prawa miękczenia skał rudonośnych na górze Magnitnaja“. Tamże. 38) „Über zwei neue dem Pyrophyllit analoge Mineralverbindunge“. Tschermaks. Min. im Petersb. Mitth. t. 32, zesz. 2, 1903, str. 97—102. 39) „Złoża rud żelaznych góry Magnitnaja i ich geneza“. (po niem.). Tamże. 40) „O pewnych skałach żyłowych okręgu taganrogskiego“. (po ros. i niem.) Mémoires du Comité Geol. St. Petersburg 1903, nowa serja, zesz. 8, 5 tabl., str. 1—54. 41) „Budowa geologiczna pagórka Isackowskiego“. Tamże. 1903, zesz. 7, str. 1—38, 4 tabl. 42) „O t. zw. teorji angitowo-granatowej powstawania rud żelaznych“. (po ros.). Горный Журналъ, 1903. Luty, str. 214, odb. str. 14. 43) „O metodzie oddzielania potasu i sodu w postaci chloroplatynianów“. Rozpr. Akad. Umiej. Krak., t. 46. Ser. A. 1907, str. 1—7. 44) „Przyczynki do znajomości węglanu wapniowego“. Kosmos, t. 32, 1907, str. 487—495. 45) „Próba racjonalnego słownictwa glinokrzemianów“. Tamże, str. 497—499. 46) „O składzie chemicznym nefelinu“. Rozpr. Ak. Um. Krak. 1907, tom 47, str. 1—47. 47) „Z mineralogji i petrografji Tatr“. Kosmos, t. 34, 1909, str. 580—600. 48) „O haeretynie i jego Bonarskiem złożu“. Tamże, str. 610—624. To samo po niemiecku. Bull. Acad. de Cracovie, 1908, December, str. 1067—1072. 49) „Wyodrębnianie ziem rzadkich z marjupolitu“. Bull. Acad. de Cracovie, 1909. Florier, str. 207—213 (po niem.). 50) „O stellerycie, nowym mineralie zeolitowym“. Tamże, 1909. 5 Juillet, str. 344—359. 51) „Das Vorkommen des gediegenen Kupfer auf den Komandor-Inseln“. Mein du Com. géol. St. Pétersbourg. Nouv. Ser. List. 72. 1912, s. 45—88. 2 tabl., 1 fig. 52) „Granit tatrzański i problem jego użyteczności technicznej“. 2 tabl. Czasopismo techniczne, 1914, str. 5—19. 53) „Ueber Tatrgranite“. Uebersicht der bisher erworbenen Untersuchungsresultate. Neues Jahrbuch für Miner. Festschrift Max Bauer, 1914, tabl. 6, str. 290—345. 54) „Über gewisse Unzulässigkeiten in der Experimentalmethode“. Centralbl. für. Munier. 1905. № 24, str. 148 i 55) „Ueber Lublinit, eine neue Varietät des Kalkspats“. Tamże, 1911, str. 229. Patrz № 44.

Marjan Smoluchowski, ur. 28 maja 1872 r. w Vorder-Brühl koło Wiednia, uczęszczał do gimnazjum Terejańskiego w Wiedniu, gdzie w roku 1890 zdał maturę. Studja uniwersyteckie odbył w Wiedniu, w roku 1895 uzyskał promocję „sub auspiciis Imperatoris“ na doktora filozofji. Rok 1895/96 przepędził w Paryżu, pracując w „Laboratoire des recherches physiques“ prof. Lippmana na Sorbonie i słuchając wykładów profesorów: Poincaré, Hermite, Bonty i innych. Podczas półrocza zimowego 1896/97

pracował w Glasgowie pod kierownictwem prof. Lorda Kelvina (Sir William Thomson) i otrzymał tytuł „Research Fellow“ tamtejszego uniwersytetu. Dalszym badaniom fizycznym oddawał się przez półrocze letnie 1897 w instytucie prof. Warburga w Berlinie, a w jesieni 1897 powrócił znów na uniwersytet wiedeński, dokąd wówczas prof. Boltzmann na katedrę fizyki teoretycznej został powołany. W następnym roku habilitował się tamże jako docent fizyki, wykładał jednak tylko przez półrocze zimowe 1898/9. W r. 1900 dn. 7 marca został mianowany profesorem nadzwyczajnym fizyki teoretycznej, we wrześniu tegoż roku członkiem komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych. W r. 1901 otrzymał tytuł honorowy doktora praw (L. L. D.) uniwersytetu w Glasgowie. W r. 1903 został mianowany profesorem zwyczajnym. W półroczu zimowym 1905/6 odbył podróż naukową do Anglii. W roku 1906 i 1907 był przewodniczącym Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika. W roku 1906/7 piastował urząd dziekana, a w następnym roku prodziekana Wydziału filozoficznego. W roku 1908 został wybrany na członka korespondenta Wydziału matematyczno przyrodniczego Akademii Umiejętności w Krakowie. W roku 1909 został mianowany członkiem c. k. Normal-Eichungs-Kommission (Komisji naukowej dla miar i wag) we Wiedniu.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Ueber die innere Reibung in nicht wässerigen Lösungen“. Sitzgsber. d. Wien. Akad. 1903, t. 102. 2) „Akustische Untersuchungen über die Elasticität weicher Körper“. Sitzgsber. d. Wien. Akad. 1894 t. 103. 3) „Recherches sur la dépendance entre le rayonnement d'un corps et la nature du milieu environnant“. Comptes Rendus de l'Acad. 1896. 122. 4) „Recherches sur une loi de Clausius au point de vue d'une théorie générale de la radiation“. Journal de Physique. 5. 1896, s. 16. 5) Wspólnie z dr. Beattie: „Conductance produced in gases by Röntgen rays, by ultraviolet light and by uranium, and some consequences thereof. Philos. Magazine 43. 1897. 6) Wspólnie z Lordem Kelvinem i dr. Beattie. „Experiments on the electrical phenomena, produced in gases by Röntgen rays, by ultraviolet light and by uranium“. Proceedings. Edinburg Royal. Soc. 1897. 7) Wspólnie z tymi samymi: „On the electrical equilibrium between uranium and an insulated metal in its neighbourhood“. Philos. Magazine. 1898. 45. 8) Ueber Wärmeleitung in verdünnten Gasen“. Wiedem. Annalen. 64. 1898. 9) „Ueber den Temperatursprung bei Wärmeleitung in Gasen“. Sitzgsber. d. Wien. Akad. 107. 1898, pp. 26. 10) „On conduction of heat in rarefied gases“. Philos. Magazine 46. 1898, pp. 14. 11) „Neuere Untersuchungen über die Wärmeleitung in Gasen“. Österr. Chemiker Lig. 1899. 2. 12) „Etherion, a new gas“? London, Nature“. 1899. 13) „O prze-

wodnictwie cieplnem gazów według dotychczasowych teorii i doświadczeń. *Prace mat. fizyczne*, X, 1899, s. 31. 14) *Weitere Studien über den Temperatursprung bei Wärmeleitung in Gasen*. *Sitzgsber. d. Wien. Akad.* 108. 1899. s. 19. 15) „O atmosferze ziemi i planet“. *Księga pamiątkowa Uniw. Lwowskiego*, 1900. s. 28. 16) „O wynikach nowszych badań nad promieniowaniem“. *Kosmos* 25. 1900. s. 14. 17) „Kongres międzynarodowy fizyków, odbyty w Paryżu“, 1900. *Wiadomości matem.* 5. 1901. s. 10. 18) „Ueber die Atmosphäre der Erde und Planeten“. *Physik. Zeitschr.* 2. 1901. str. 6. 19) „O nowszych postępach na polu teorii kinetycznych materji“. *Prace matem.-fizyczne*, 12. 1901. s. 23. 20) „O zjawiskach aerodynamicznych i połączonych z niemi objawach cieplnych“. *Rozpr. Akad. Krak.*, 43. 1903. s. 38. 21) „Przyczynek do teorii endosmozy elektrycznej i kilku zjawisk pokrewnych“. *Rozpr. Akad. Krak.*, 43. 1903. s. 17. 22) „O metodzie podobieństwa dynamicznego i jej zastosowaniach w mechanice cieczy i gazów“. *Prace matem.-fizyczne*, 15. 1904. s. 19. 23) „On the principles of aerodynamics and their application, by the method of dynamical similarity, to some special problems“. *Philos. Magazine*, 1904. s. 14. 24) *Ueber Unregelmässigkeiten in der Vertheilung von Gasmoleculen und deren Einfluss auf Entropie und Zustandsgleichung*. *Boltzmann-Festschrift*, Leipzig, 1904. s. 15. 25) „O powstawaniu żył podczas wypływu cieczy“. *Rozp. Akad. Krak.*, 44. 1904. s. 13. 26) „Zur Theorie der electricischen Kataphorese und der Oberflächenleitung“. *Physik. Zeitschrift*, 6. 1905. 27) „O drodze średniej cząsteczek gazu i o związku jej z teorią dyfuzji“. *Rozp. Akad. Krak.*, 46. 1906. s. 10. 28) „Zur kinetischen Theorie der Brown'schen Molekularbewegungen und der Suspensionen“. *Ann. d. Physik.* 21, 1906. s. 24. 29) „Przyczynek do teorii ruchów cieczy lepkich, zwłaszcza zagadnień dwuwymiarowych“. *Rozp. Akad. Krak.*, 47. 1907. s. 16. 30) „Zarys najnowszych postępów fizyki“. *Muzeum*, 23, 1907. s. 39. 31) „Uwagi o kilku zjawiskach drobinowych, związanych z przypadkowemi odchyleniami od stanu najprawdopodobniejszego“. *Sprawozdanie X. Zjazdu przyrodników i lekarzy*. 1907. 32) „Teorja kinetyczna opalescencji gazów w stanie krytycznym oraz innych zjawisk pokrewnych“. *Rozp. Akad. Krak.*, 1908. s. 20. 33) „Lord Kelwin“. *Ateneum Polskie*, 1908. I. 212—218. 34) Dwie książki z dziedziny „filozofji przyrody“. *Tamże*. 1908. IV. 291—6. 35) „Molekularkinetische Theorie d. Opalescenz von Gasen im kritischen Zustande, sowie einiger verwandter Erscheinungen“. *Ann. d. Phys.* 25. 1908. s. 205—226. 36) „Kilka uwag o fizycznych podstawach teorii górotwórczych“. *Kosmos*. 34. 1909. s. 547—579. 37) „O pewnem zagadnieniu z teorii sprężystości i jego związku z wytworzeniem się gór fałdowych“. *Bull. Ac.*

Crac., Juin., 1909. s. 3—30. Rozp. Akad. Krak., 49. 1909. s. 223—226. 38) „Doświadczenia nad fałdowaniem się spleźystych płyt pływających“. Bull. Ac. Crac., Novembre, 1909. s. 727—734. 39) „Some Remarks on the Mechanics of Overthrusts“. Geolog. Mag., 6. 1909. s. 204—205. 40) „O przewodnictwie cieplnem ciał sproszkowanych“. Bull. Ac. Crac., Mai 1910. s. 129—153. Rozp. 50. 1910. s. 83—95. 41) Sur la théorie mécanique de l'érosion glaciaire“. Comptes Rendus 150. 1910. s. 1368—1371. 42) „Van der Waalsa teorja stanu ciekłego a zjawiska lepkości“. Kosmos, 35. 1910. s. 543—549. 43) Przyczynek do kinetycznej teorji transpiracji, dyfuzji i przewodnictwa cieplnego w gazach rozrzedzonych“. Bull. Ac. Crac., Juillet 1910. s. 295—312. Rozp. Akad. Krak. 50. 1910. s. 209—214. 44) „Zur kinetischen Theorie der transpiration und Diffusion verdünnter Gase“. Ann. d. Physik. 33. p. 1559—1570, 1910. 45) Ueber Wärmeleitung pulverförmiger Körper und ein neus hierauf gegründetes Wärmeislierungsverfahren“. Intern. Kälte-Kongress. Wien, 1910. 46) „Bemerkung zur Theorie d. absoluten Manometers von Knudsen“. Ann. d. Physik, 34. p. 182—184, 1911. 47) „Some Remarks on Conduction of Heatthrough rarefied Gases“. Phil. Mag. 21, p. 11—14. 1911. 48) „Ueber die Wechselwirkung von Kugeln, die sich in einer zähen Flüssigkeit bewegen“. Bull. Acad. Crac. A., p. 28—39. Rozp. Akad. Krak. 11, A., p. 1—3, 1911. 49) „Ewolucja teorji atomistycznej“. Rocznik Akad. Umiej. Kraków. 24 str. Wiad. matemat, 15, p. 201—216, 1911. 50) „Zur Theorie d. Wärmeleitung in verdünnten Gassen und der dabei auftretenden Druckkräfte“. Ann. d. Physik, 35, p. 983—1004, 1911. 51) „Uwagi teoretyczne o przewodnictwie cieplnem w gazach rozrzedzonych oraz występujących w nich ciśnieniach“. Bull. Intern. Acad. Crac. A., p. 432—453, 1911. 52) „Beitrag zur Theorie d. Opalescenz von Gasen im kritischen Zustande“. Bull. Acad. Crac. A., p. 493—502, 1911. 53) „Etudes sur la conductibilité calorifique des corps pulvérisés (Suite)“. Bull. Acad. Crac. A., p. 548—557, 1911. 54) „Atomistyka współczesna“. Pamiętnik XI. zjazdu lekarzy i przyrodników polskich, Kraków, p. 129—143, 1911. 55) „O pewnem zagadnieniu kinetycznej teorji roztworów“. Księga pamiąt. Uniw. Lwowsk. 8 str., 1911. 56) „On Opalescence of Gases in the Critical State“. Phil. Mag., 23, p. 165—173, 1912. 57) „On the practical Applicability of Stokes Land of Resistance and the Modifications of it required in certain cases“. International Congress of Math. Cambridge II, p. 192, 1912. 58) „Experimentell nachweisbare, der üblichen Thermodynamik widersprechende Molekularphänomene“. Phys. Zeit. 13, p. 1069—1080, 1912. 59) „Anzahl und Grösse d. Moleküle und Atome“. Scientia, 13, p. 27—44, 1913. 60) „Liczba i wielkość cząsteczek i atomów“. Wiad. mat. 17. p. 315—329, 1913. 61) „Einige Beispiele Brownscher Molekularbewegung unter Einfluss äusserer Kräfte“. Bull. Acad. Crac. A., p. 418—434, 1913.

- 62) „Dzisiejszy stan teorji atomistycznej“. Kosmos, 38, p. 355—373, 1913. 63) „Gültigkeitsgrenzen d. zweiten Hauptsatzes der Wärmetheorie“. Göttinger Vorträge über die kinetische Theorie der Materie und der Elektrizität. Teubner, Leipzig 1914, p. 87—121, Phys. Zeit. 14, p. 261. 1913. 63) „Elektrische Endosmose und Strömungsströme“. Graetz's Handbuch der Elektrizität und d. Magnetismus“. Barth, Leipzig Bd. II, p. 366—428, 1914. 65) „O fluktuacjach termodynamicznych i ruchach Browna“. Prace mat. fiz. 25. p. 187—263, 1914. 66) „Bemerkung zu der Arbeit B. Baules: Theoretische Behandlung der Erscheinungen in verdünnten Gasen“. Ann. d. Phys. 45, p. 623—624, 1914. 67) „Studien über Molekularstatistik von Emulsionen und deren Zusammenhang mit d. Brownschen Bewegung“. Sitzber, d. Wien. Akad. 123, IIa, p. 2381—2405, 1914. 68) „Ueber durchschnittliche maximale Abweichung bei Brownscher Molekularbewegung und Brillonins Diffusionsversuche“. Sitzber, d. Wien. Akad. 124, IIa, p. 263—276, 1915. 69) „Molekulartheoretische Studien über Umkehr thermodynamisch irre versibler Vorgänge und über wiederkehr abnormaler Zustände“. Sitzber. d. Wien. Akad. 124, IIa, p. 339—368, 1915. 70) „Notiz über die Berechnung der Brownschen Molekularbewegung bei d. Ehrenhaft-Milikanschen Versuchsanordnung“. Phys. Zeit. 16. p. 318—321. Nachtrag ibidem, p. 375, 1915. 71) „Ueber die zeitliche Veränderlichkeit d. Gruppierung von Emulsionsteilchen und die Reversibilität der Diffusionserscheinungen“. Phys. Zeit. 16, p. 321—327, 1915. 72) „Ueber gewisse Mängel in der Begründung d. Entropiesatzes sowie der Boltzmannschen Grundgleichung in der kinetischen Gastheorie“. Bull. Acad. Crac. A., p. 164—178, 1915. 73.) „Zur Theorie d. Zustandsgleichungen“, Ann. d. Physik, 48 p. 1098—1102, 1915. 74) „Ueber Brownsche Molekularbewegung unter Einwirkung äusserer kräfte und deren Zusammenhang mit der verallgemeinerten Diffusionsgleichung“. Ann. d. Phys. 48, p. 1103—1112, 1915. 75) „Studien über kolloidstatistik und den Mechanismus der Diffusion“. Kolloid-Zeitschrift. 18, p. 48—54, 1916. 76) „Theoretische Bemerkungen über die Viskosität der kolloide“. Kolloid-Zeitschrift 18, p. 190—195, 1916. 77) „Experimentelle Bestätigung der Rayleighschen Theorie des Himmelsblaus“. Bull. Acad. Crac. A., p. 218—220, 1916. 78) „Uwagi o pojęciu przypadku w zjawiskach fizycznych“. Księga pamiątkowa im. Władysława Orzechowicza. Tow. papier. nauki polskiej, str. 445—458, 1916. 79) „Drei Vorträge über Diffusion Brownsche Molekularbewegung und Koagulation von Kolloidteilchen“. Phys. Zeitschrift 17, p. 557—571 und 585—599, 1916. 80) „Versuch einer mathematischen Theorie der koagulations-kinetik kolloider Lösungen“. Zeitschrift d. Phys. Chemie, 92. p. 129—168, 1917, 81) „Poradnik dla samouków II. T. Fizyka 383 str. Dopełnienia.

skorowidz, p. 471—526, 1917. 82) „Rudzki jako geofizyk“. Kosmos 1917. 83) „Referat o znaczeniu nauk ścisłych dla ogólnego wykształcenia“. Muzeum 1917. 84) „Referat o potrzebach pracowni fizycznych“. 1917 r. i 85) „Ueber d. Begriff d. Wahrscheinlichkeit und des Gesetzes des Zuffalls in der theoretischen. Physik, 1917.

Bolesław Ulanowski urodzony w Lublinie, nauki gimnazjalne pobierał naprzód w mieście rodzinnem, następnie w Krakowie, gdzie też prowadził studia uniwersyteckie i uzyskał doktoraty prawa i filozofji. Habilitował się na wydziale prawniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie uzyskał katedrę historii prawa kościelnego. W roku 1894 został członkiem czynnym Akademji Umiejętności w Krakowie, w roku 1904 jej sekretarzem generalnym. Jest też członkiem czeskiej Akademji Nauk.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Najdawniejsze księgi sądowe krakowskie od 1374 r. do 1390 r. cz. I“. (w starodawnych prawa polskiego pomnikach t. VIII, Kraków 1884 r.). 2) „Drugi napad Tatarów na Polskę“. (Kraków 1884 r.). 3) „Materiały do hist. prawa i heraldyki polskiej“. (Kraków 1885). 4) „Szkice krytyczne z w. XIII“. (Kraków 1885 r.). 5) „O prawie azylu w statutach Kazimierza Wiel.“ (Kraków 1886). 6) „Dokumenty kujawskie i mazowieckie przeważnie XIII wieku“. (Kraków 1888 r.). 7) „O pokucie publicznej w Polsce“. (Kraków 1888 r.). 8) „Acta capitulorum Cracoviensis et Plocensis selecta 1438—1523 et 1438—1525“. (Kraków 1891 r.). 9) „Acta capitulorum Gneznensis Poznaniensis et Vladyslaviensis 1408—1530“. (Kraków 1894 r.). 10) „Materiały do historii ustawodawstwa synodalnego w Polsce w XVI w.“ (Kraków 1895 r.) i 11) „Wieś Polska pod względem prawnym“.

W okresie sprawozdawczym wskutek motywowanego uzasadnienia przez Radę pracowni naukowych i Wydziały I i II, Zebrań ogólnych na wniosek Zarządu zatwierdziło otwarcie pracowni fonetycznej i Gabinetów filologicznego (językoznawstwa i literatury) i nauk ekonomicznych, oraz przy Wydziale III Komisji Fizjograficznej.

Majątek ruchomy Towarzystwa został ubezpieczony na rok następny od 25 maja w Warszawskim Towarzystwie Ubezpieczeń od Ognia na mk. 353946.

Dla uczczenia pamięci swego członka H. Sienkiewicza nabyto biust jego od p. Skińskiego. Uroczystość odsłonięcia biustu, przy odpowiednim przemówieniu Prezesa Towarzystwa, odbyła się na posiedzeniu publicznym w dniu 25 listopada.

W sprawie obchodu 10-lecia Towarzystwa ograniczono się

do krótkiego zestawienia rzeczy dokonanych w tym okresie w sprawozdaniu sekretarza odczytanem na posiedzeniu publicznem w d. 25 listopada.

Wskutek odezwy Zarządu, Komisja ulgowej realizacji podatku skarbowego zwolniła Towarzystwo Naukowe od podatku za rok 1917-ty.

Plac w kolonji Sielce wydzierżawiono na rok jeden p. A. Kamińskiej za mk. 50.

Uproszono adwokata przysięgłego p. Stanisława Szczepańskiego o przyjęcie obowiązków honorowego radcy prawnego Towarzystwa Naukowego Warszawskiego.

Nadzór nad domem i majątkiem ruchomym w Suwałkach, zapisanych Towarzystwu Naukowemu przez ś. p. Wiktora Berensa, wobec przebywania w Warszawie p. Stanisława Staniszewskiego, przyjął adwokat przysięgły w Suwałkach p. Józef Białaszewicz.

Przedłużono umowę z Towarzystwem Kursów Naukowych na lokal dla Kursów Naukowych do 1-go lipca 1918 r.

Na wniosek Wydziału I-go przyznano p. Kazimierzowi Wóycickiemu rb. 130 z funduszu nagrodowego im. A. Krasieńskiego za pracę p. t. „Wyspiański i Szujski“.

Nagrodę im. Róży Kuratowowej w kwocie rb. 421 kop. 90 na wniosek Komisji nagrodowej, popartej przez Wydział II-gi, przyznano p. Przemysławowi Dąbkowskiemu za prace, dokonane w latach 1915 i 1916 oraz dawniejsze.

Nagrodę z funduszu im. M. Stołyhrowej w kwocie rb. 18 kop. 48 na wniosek Komisji nagrodowej, popartej przez Wydział III-ci, przyznano Ks. Bolesławowi Rosińskiemu za pracę, dokonaną w pracowni antropologicznej i ogłoszoną drukiem w Sprawozdaniach Towarzystwa Naukowego Warszawskiego w r. 1916 p. t. „Badania antropologiczne nad żuchwami z ziem polskich“.

Komisja Rewizyjna w osobach pp. Bolesława Danielewicza, Franciszka Giedroycia, Józefa Wierusz-Kowalskiego, Mikołaja Rejchmana i Alfreda Sokołowskiego odbyła 4 posiedzenia.

Na pierwszym posiedzeniu powołano na przewodniczącego p. A. Sokołowskiego, a na sekretarza p. Fr. Giedroycia i rozpatrzo no przedstawiony przez Zarząd projekt budżetu na rok 1917. Po szczegółowem przedyskutowaniu wszystkich pozycji budżetowych i wysłuchaniu wyjaśnień, udzielonych przez obecnych na posie-

dzeniu członków Zarządu, Komisja Rewizyjna nie znalazła powodów do zaprojektowania jakichkolwiek zmian w nim, prosiła zatem Zarząd o wniesienie projektu na najbliższe Zebranie Ogólne Towarzystwa z wnioskiem Komisji o zatwierdzenie. Zebranie Ogólne w dniu 14-ym stycznia budżet Towarzystwa na rok 1917-ty zatwierdziło.

Na następnych 3-ch posiedzeniach, odbytych w lutym i marcu, Komisja dokonała rewizji ksiąg inwentarzowych, biurowych i kasowych Towarzystwa, dowodów kasowych i depozytów, majątku ruchomego i nieruchomości, biblioteki, gabinetów i pracowni naukowych Towarzystwa. Rachunki i stan rzeczy Komisja uznała za zupełnie zgodne ze sprawozdaniem, które przedstawione zostało Zebraniu Ogólnemu w dniu 22 kwietnia i na wniosek Komisji Rewizyjnej zatwierdzone.

Nadto Komisja Rewizyjna przyszła do wniosku, że rzeczą jest pożądaną ażeby do Komisji Rewizyjnej wchodził z wyborów coraz nowi członkowie Towarzystwa i tą drogą mieli możliwość zapoznawania się bliżej ze stanem Towarzystwa i, z biegiem spraw jego, w celu natomiast zachowania ciągłości prac Komisji Rewizyjnej rzeczą nie jest pożądaną, ażeby skład jej zmieniał się za każdym razem w całości, przeto rzeczą byłoby właściwą, ażeby corocznie skład osobisty Komisji Rewizyjnej zmieniał się tylko w części i żeby członkowie ustępujący nie mogli być przynajmniej w tymże roku, ponownie do rzeczonyj Komisji powoływani. Zebranie Ogólne w dniu 22 kwietnia zdecydowało, aby co roku przez losowanie wychodziło po 2-ch członków, a 3-ch pozostawało na rok następny.
